

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1857

XIV. Der Bischof Dietrich erlaubt dem Werner von der Schulenburg seine Pfarrstelle in Bernau einstweilen zu verlassen, um sich höheren Studien widmen zu können, am 9. Juni 1375.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54734)

tionibus et pertinentiis quibuscunque ad dictum officium ex debito et ex jure pertinentibus, prout hertantus pie recordationis memoratum officium habuit et possedit, in antea a nobis perpetuis temporibus iusto pœudi titulo pacifice possidendum. Pro qua quidem collatione predictus Betkinus et Betkinus nobis sexaginta quinque Marcas argenti Brandenburgici proprie pecunie perfolverunt, de quibus ipsos etiam quitos presentibus nunciamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum, presentibus Strenuis viris Friderico de Lochen nostro Capitaneo, Johanne de Hufen Camere nostre Magistro, Wilhelmo de Bombrecht nostro Pincerna et discretis viris Gerekino Beltz, Henning et . . . Bernhardo Rike et Ridekino, Civitatis nostre Berlin Civibus, cum ceteris pluribus fide dignis. Datum Berlin, Anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo, feria sexta ante festum beati Mathei Evangeliste.

Aus der Gumblinger'schen Urkundensammlung III, 2. S. 234.

XIV. Der Bischof Dietrich erlaubt dem Werner von der Schulenburg seine Pfarrstelle in Bernau einstweilen zu verlassen, um sich höheren Studien widmen zu können, am 9. Juni 1375.

Thidericus, dei et apostolice sedis gratia episcopus Brandenburgensis, honorabili viro, domino Wenero de Schulemborch, subdiacono et preposito in Bernowe, nostre dioc. salutem in domino. Quia cupis in scientia proficere, ut fructum in dei ecclesiam tempore tuo afferre valeas, nobis humiliter supplicasti, quatenus auctoritate nostra ordinaria tecum dispensare dignaremur, ut ad studium litterarum te transferre posses ad certum tempus et ut usque ad idem tempus ad dyaconatus et presbiteratus ordines non tenereris promoveri; quapropter ut studio litterarum in loco privilegiato insistere possis, abhinc usque ad septennium continuum, ac ad dyaconatus et presbiteratus ordines infra et usque ad idem septennium promoveri minime teneris, auctoritate nostra ordinaria te nunc tenore presentium favorabiliter dispensamus, hoc tamen proviso, quod, hujusmodi durante septennio, per bonum et sufficientem vicarium auctoritate nostra deputandum, cui de ipsius prepositure et ecclesie in Bernowe proventibus necessaria congrue ministrantur, animarum cura diligenter exerceatur et deserviat laudabiliter in divinis, elapsoque dicto septennio, ad dyaconatus et presbiteratus ordines infra annum tunc proximum te facias promoveri. In quorum testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum, et per publicum notarium infra scriptum subscribi mandavimus et suo signo solito et consueto signari et muniri. Actum et datum Zeieser nostre dioc. anno domini millesimo tricentesimo septuagesimo quinto, indictione ter decima, die nona mensis Junii, hora completoria vel quasi, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Gregorii, divina providentia pape undecimi, anno quinto, presentibus honorabilibus viris dominis Hentzone in Bryffen et Hermanno in Porey plebanis nec non Hermanno Bardeleven et Johanne Swanebeken, laicis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Ac ego Conradus, dictus Palmedach, clericus Brandenburg. publicus auctoritate imperiali notarius, omnibus et singulis premissis, dum sic agerentur et fierent, una cum prenominate testibus presens interfui eaque sic fieri vidi et audivi indeque presentem litteram de mandato domini episcopi predicti propria manu scribendo in hanc publicam formam redegì, signoque meo solito et con-

fueto signavi, requisitus per dictum dominum Wernerum prepositum, in omnium et singulorum testimonium premissorum.

Nach dem Originale des Brandenburger Stiffts-Archives. Mittheilung von Hefter.

XV. Dietrich, Bischof von Brandenburg, ertheilt den Statuten des Kalands zu Bernau seine Genehmigung, am 18. Dezember 1378.

Noverint — universi et singuli tenorem presentium inspecturi, quod nos Theodericus, dei gracia Brandenburgensis ecclesie Episcopus, Attendentes quandam fraternitatem kalendarum per honorabiles viros dominos clericos in et circa Bernowen constitutos conceptam rite rationabiliter et canonice ordinatam, videlicet ne clerici mortui, qui ad sortem dei sunt electi quorumque conuersatio debet esse in celis, merito debent pollere privilegio vite eminentioris et majoris dignitatis, miserabiliter jacent inhumati, sicut dicitur de vno presbytero defuncto, qui misere in sterquilinio iacuit, ut etiam faxeum pectus in fletum resolvi potuit, nudus enim apparuit in arca, cuius totam faciem bestialis vulserat porca. Ad vitandum ergo tante lamentacionis scandalum et sacerdotum pauperum exilium releuandum dictis fratribus kalendarum de nostra auctoritate fauorabiliter concedimus, ut de nostra speciali gracia in eorum exequiis uel kalendis misse legantur super altaria portabilia et diuinorum solempnia, si fuerint suspena et tempore interdicti, duntaxat a nobis aut nostris iudicibus, non autem si virtute statutorum provincialium solempnia fuerint lata, in eorum exequiis vigilie et misse cantentur et diuinorum solempnia per omnia celebrentur, exclusis tamen de ecclesia excommunicatis et interdictis, etiam ut tria seruitia hactenus singulis annis certis temporibus in villis observata et celebrata ad evitandum insolentias et enormes strepitus rusticales, qui ut frequenter in villis fieri solent, predicta tria seruitia singulis annis suis certis temporibus, non obstante consuetudine contraria, in dicta ciuitate Bernowen per dictos fratres kalendarum amplius celebrentur et solemniter peragentur. Quicquid ipsi etiam fratres kalendarum aut sorores in extremis aut ante ratione testamentorum et in eorum animarum salutem dictis confratribus uel quibuscunque assignauerint, uel ad manus distribuerint, firmum processu ipsi in quantum de iure poterint, obtineant et habebunt. Pro labore vero et erumpna fratrum in exequiis laborantium tam in exequiis, quam in tricesimo fiat seruitium racionabile. Quod si quis impederit auctoritate nostra excommunicandus erit. Insuper frater aut soror rebellis aut contumax et kalendarum statutis non obediens, pro suis excessibus taxata pena puniatur, et nisi monitus resipuerit, tamquam membrum abscisum abscisus fraternitate carebit. Item omnibus vere penitentibus, qui diuinorum solempnium videlicet vigiliis et missis orando deuote interfuerint, quadraginta dies indulgentiarum cum vna carena de iniuncta iis penitentia misericorditer relaxamus in domino, ac fratribus kalendarum amore dei manus porrexerent adjutrices totidem dies indulgentiarum obtinebunt. Primariis autem precibus et aliis nostris iuribus et consuetudinibus nobis debite ingruentibus saluis et illesis omnia et singula premissa ratificamus, approbamus et in certa scientia confirmamus. Nulli ergo hominum contra hanc nostram confirmationem liceat aliqua facere aut ausu temerario attemptare, sicut indignationem dei omnipotentis voluerit evitare. In cuius appro-